

27 nov 1904   Uitvoering van *Jesu dulcis memoria* in de Luthersche Kerk te Leiden door Gerard Zalsman met orgelbegeleiding van Cornelis de Wolf, tijdens een kerkconcert van de afd. Leiden der Maatschappij tot bevordering der Toonkunst.

Weekblad voor Muziek (C.A.C), 10 december 1904:

Zalsman overtrof zich-zelf in een aria van Bach, den *Hymnus* (woorden van Hugo Salus; waarom dit niet op het programma vermeld?) van Smulders, en een diepzinnig (naar ik vermoed niet gepubliceerd) *Jesu dulcis memoria* van Diepenbrock. Ik herinner mij niet hem ooit zoo goed gehoord te hebben.

27 dec 1905   Uitvoering van *Jesu dulcis memoria* en *Memorare* (RC 54) door Gerard Zalsman resp. Johan Rogmans met orgelbegeleiding van Evert Cornelis tijdens een kerstconcert van de Liedertafel Apollo onder leiding van Fred. J. Roeske in het Concertgebouw te Amsterdam. Voorts worden uitgevoerd werken van Bach, Löser, Verhulst, Guilmant, Mozart, Daniël de Lange, Gounod en Röntgen.

Caecilia (v.M. [= S. van Milligen]), januari 1906:

Een Concert door de Liedertafel "Apollo" gegeven, slaagde niet gelukkig, zoodat wij ons van bijzonderheden willen onthouden en liever wachten tot deze vereeniging eens revanche neemt. — Echter moeten wij even vermelden dat Gerard Zalsman en Joh. Rogmans nieuwe, althans nog niet gehoorde compositiën van Alph. Diepenbrock voordroegen: *Jesu dulcis memoria* en *Memorare*, die een interessante kennismaking waren. — De heer Evert Cornelis deed zich met solovoordrachten en met de begeleiding der koren weer als een voortreffelijk organist kennen.

19 nov 1907   Uitvoering van *Jesu dulcis memoria* in de Pieterskerk te Utrecht door Gerard Zalsman en W. Petri (orgel).

Utrechtsch Provinciaal en Stedelijk Dagblad (H.N. [= Hugo Nolthenius]), 19 november 1907:

Het concert werd waardiglijk besloten met een zang (nog manuscript als ik mij niet vergis) van Diepenbrock, in vrije declamatie van den text bij een doorstroomende rijke orgelpartij. De ecstase in den text, van hem die Jesus vindt en lief heeft, komt machtig in de compositie tot uitdrukking en de passie der vertolking is dunkt mij in dien geest ook te verklaren. Er is minder iets van stille contemplatie, dan wel uitbundig juichende vreugde. De noblesse van den kunstenaar – hetzij ter voorkoming van misverstand gezegd – houdt als van zelf en geheel natuurlijk die passie binnen de zekere grenzen. Er spreekt een krachtige eerlijke overtuiging in dit kunstwerk. De heer Zalsman liet die zeer schoon tot ons spreken.